

[Stats- og Finansministeren.]

frem over for Vurderingsformændene, naar en Genbeskikkelse skal finde Sted. Jeg skal sige, at der skal blive taget alle rimelige Hensyn. Men naturligvis, Bestemmelsen har til Formaal at søge rettet paa den Situation, at vi har saa mange gamle Vurderingsformænd, og det vil derfor ogsaa være Formaalet med den nye Beskikkelse at søge dette Forhold bragt i Lave.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til midlertidig Lov om Tillæg til Lov om Banker af 15. April 1930.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 5441; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 2150).

Formanden: Sammen med denne Sag foretages den under Nr. 4 paa Dagsordenen opførte Sag:

Første Behandling af Forslag til Lov om Udstedelse af Statsgældsbeviser, Skatkammerbeviser og Stats-Spareobligationer.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 5465; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 2158).

Lovforslagene sattes til Forhandling.

Gustav Pedersen: Den Situation, som det foreliggende Lovforslag tager Sigte paa, er helt enestaaende i de danske Pengeinstitutters Historie, og jeg tror ikke, der findes nogen anden Periode, hvis Forhold kan sammenlignes med de Forhold, som foreligger her, end ikke Forholdene under den forrige Verdenskrig. Der var ganske vist Ting, som kunde paralleliseres med Forholdene nu, men alligevel med en saa stor

Forskel, at det slet ikke er den samme Situation. I 1917—18, hvor vi havde en stærk Tilgang af Midler, som paa samme Maade som nu hidrørte fra Bortsalg af Aktiver, Nedbringelse af Varelagre og lignende, blev Hovedparten af de da ledigblevne Penge opsuget af andre Virksomheder. Det var ikke altsammen produktive Virksomheder; og selv hvor det drejede sig om Produktion, viste det sig senere, at det ikke altid var lige heldige Investeringer. Men Midlerne gik forholdsvis hurtigt ind i den almindelige Omsætning, og en Situation som den, vi staar i i Dag, havde man ikke. En anden Ting er saa, om den var bedre. Jeg tror, jeg har Lov til at sige, at vi endnu har Haab om, at selv de Vanskeligheder, vi har for Øjeblikket, er en bedre Situation end den, vi havde under forrige Verdenskrig.

Det er overordentlig interessant at studere Tallene vedrørende Bankernes Balance. Jeg maa for mit Vedkommende holde mig til de Tal, der offentliggøres i Statistiske Efterretninger. Det viser sig, naar man ser paa Tallene, at der i Virkeligheden indtil dette Øjeblik kun er sket det, at de Midler, der er frigjort ved Varelagrenes Nedbringelse og de andre Foranstaltninger, der har skabt Midler, hovedsagelig er opsamlet dels i Kassebeholdning, dels i Indskud i andre Banker og endelig for en Del af Beløbets Vedkommende i Obligationer og Aktier, hvoraf man endda maa formode, at en Del, vel ogsaa Hovedparten, maa regnes som likvide Midler. Ifølge de Beregninger, der er foretaget af Statistisk Departement og offentliggjort i Statistiske Efterretninger, viser de forskellige Indlaanskonti, Folio-konto, Kontokurant og Indlaan paa Bankbog, Indlaan paa Opsigelse og Indenlandske Banker og Sparekasser, en Fremgang for samtlige disse Kontis Vedkommende fra 2 580 400 000 Kr. til 3 806 400 000 Kr., det vil sige, at der paa alle disse samlede Indlaanskonti er en Fremgang i Perioden paa 1 226 Mill. Kr. Men dertil kommer, at der paa Debetsiden paa Posterne Panteobligationer, Veksler, det vil sige indenlandske Veksler, Udlaan, Kassekredit, indenlandsk Kontokurant, er en Nedgang i Beløbene fra 2 209 000 000 Kr. til 1 789 000 000 Kr., eller en samlet Tilbagegang for disse Konti paa 420 000 000 Kr., det vil sige, at der dels i Fremgang i Indskud og dels i Nedgang i